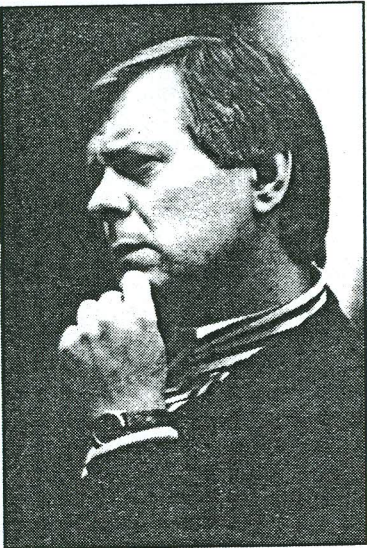

“Albert Herring” taas Estonia Teatri laval

Peeter Lilje jäi *Albert Herring* luigelauluks Estonia Teatris.

REET NIKKEL

Benjamin Britteni looming on Eesti muusikasõpradele tuttav ja armastatud ammust ajast. Kontsertide ja plaatide kaudu teatakse paljusid: enamasti koori- ja orkestrimuusikat, kõige paremini vahest *Lihtsat sümfooniat* ja *Hünni pühale Caeciliale*. Ooperipubliku poolt sai sooja vastuvõtu osaliseks 1977. aastal esietendunud *Me teeme ooperit. Väike korstnapühkija*.

Britteni ooperilooming on väga mahukas ning tema tegevust selles vallas peetakse sedavõrd tähelepanuväärseks, et *Peter Grimes'i* (mis esietendus 1945, kaks aastat enne *Albert*

Herringut) tervitati kui uue ajastu algust inglise ooperis. Seetõttu on rõõmustav, et Estonia Teatri mängukava rikastab niivõrd huvitav ja omapärane lavateos nagu *Albert Herring*, XX sajandi üks mängitavamaid oopereid.

Albert Herring on koomiline ooper Guy de Maupassant'i jutustuse *Madame Hussoni lemmik* ainetel. Teos valmis Inglise ooperitrupi asutamise esimeseks aastapäevaks ja tihe side selle kollektiiviga aitas kindlasti kaasa õnnestumisele. Teatri lavastaja Eric Crozier oli ühtlasi libreto autor (tema sulest pärineb ka *Väikese korstnapühkija* libreto).

Mõnusat meelelahutust pakuv *Albert Herring* on üks populaarsemaid Britteni oopereid, mida võib soovitada neile, kes armastavad nalja ja tegevuse kiiret arengut. Kavalehele kirjutatud määratlus *koomiline ooper* peab antud juhul täiel määral paika. Huumor, eredad tege-laskujud ja hea muusika on olnud selle lavastuse põhilisteks inspiratsiooniallikateks.

Nimetatud lavateos on ansamblioper 13 lauljale ja 13 pillimängijale. Selle tegevus toimub 1900. aastal Loxfordis – väljamõeldud kaubalinnas Britteni kodupaigas Suffolki. See on heatahtlik paroodia Inglise väikelinna elust ja kommetest ning peategelase Albert Herrin-

gu, lihtsameelse ja vagura noormehe väljarabelemisest provintsi mõjuvõimsate isikute raudse tahte alt.

Ooperi esietendusest Estonia Teatris on möödunud juba üle aasta ning üksmeelselt positiivsed vastukajad ajakirjanduses on tõestanud, et tegemist on märkimisväärse saavutusega meie teatrilus. Esile on tõstetud Neeme Kuninga arengut lavastajana muusika sügavama tunnetamise suunas, Harri Volmeri efektset lavakujundust ning muidugi dirigentide Peeter Lilje ja Arvo Volmeri, samuti kogu solistide ansambli head tööd nii nõudliku materjali omandamisel. Osatäitjatest on eriliselt esile tõstetud Mati Kõrtsi peaoslisena, ning ära märgitud tema ootamatult ilmenud koomikuannet ja perspektiivi karakternäitlejana.

Kinnitust kohalike arvustajate hinnangule on andnud Nottinghami Ülikooli muusikalektori Philip Ollisoni kaks artiklit Estonia Teatrist ja *Albert Herringu* lavastusest (*“Teater. Muusika. Kino”*, 8/9 1994; *“Õhtuleht”* 29. aug. 1994), kus autor märgib muu hulgas, et *kõige meeldejäävam “Estonia” lavastuses oligi tugev ansambel: ühtlaselt kõrge tasemega nii laulmises kui ka näitlemises, leides võrdväärse partneri 13liikmelises orkestris. [...] Lavastus on*

Peaosas on Mati Kõrts.

Harri Rospu fotod

silmapaiste saavutus kogu teatritrupile.

Pärast mõningast vaheaega on *Albert Herring* taas Estonia Teatri mängukavas 12. novembril kell 12 (soodushinnaga piletid!) ning 13. ja 18. novembril kell 19. Osatäitjatena astuvad üles Mare Jõgeva (*Lady Bil-lows*), Marika Eensalu (majapidajanna), Kai Parmas (kirikukooli õpetaja), Tarmo Silld (vikaar), Teo Maiste (politseiülem) Ivo Kuusk (linnapea), Mati Vaikmaa (lihunikusell), Urve Tauts (aedviljapoe omanik), Mati Kõrts (*Albert Herring*, tema poeg) Pirjo Levandi (pagari tütar) ja 21. keskkooli õpilased.

Albert Herringu lavastuse

üheks põhiliseks ettevalmistajaks oli Peeter Lilje, peen muusik ja kõigi poolt armastatud kolleeg. See töö oli heaks kooliks meie lauljatele ja pakkus suurt huvi ka dirigendile endale. Ühes esietenduse eelses intervjuus ütles ta: *Mulle meeldivad partituurid, kus ma saan midagi avastada. [...] Niisugune heilooja nagu Benjamin Britten jätab dirigendile ruumi mõjutada resultaati. (Estonian Life, 24. sept. 1993).* Minnes vaatama *Albert Herringut*, mida dirigeerib alustatud tööd edasi arendanud Arvo Volmer, mõelgem ka Peeter Lilje peale, kellega estoonalstel on seotud nii palju ilusaid mälestusi ja kellele see töö jäi luigelauluks meie teatris.